

VOIESCE ȘI VEI PUTE

PE ANU	48 — 50
PE ȘESE LUNI	24 — 28
PE TREI LUNI	12 — 15
PE UN AN	5 — 6
UNU ESEMPLARU 24 BANII	
PENTRU PARIS PE TRIMESTRU FR. 20.	
PENTRU AUSTRIA . . . . . FIOR. 10 VAL. AUST.	

ROMANULU

LUMINEZA-TE ȘI VEI FI

PENTRU ABONAMENT, ANUNȚURI ȘI RECLAME A SE ADREȘA ÎN BUCUREȘTI, LA ADMINISTRAȚIUNEA ZIARULUI
ÎN DISTRICTUL LA CORRESPONDINȚI DIABULUL ȘI PRIN POSTĂ. — LA PARIS LA D. DARRAS-HALL'ORAIN RUE DE L'ACADEMIE COMEDIE NO. 5.
A ANUNȚURILE
LINIJA DE 30 LITERE . . . . . 40 BANII
RECLAME ȘI SECURITATE, LINIA . . . . . 2 LET NOU

Articolele trimise și nepublicate se vor arde. — Redactorii răspunzătorii Eugenlu Carada.

CASA BEISADEA COSTACHE.

Conferințele Publice.

Astăzi Mercuri 28 Februarie, 8 ore seara domnii Antonie Levy va ține o conferință despre *Eseică*.

Joi 29 Februarie, domnii Antoniu Roques, va ține conferința sa ce a fost anunțată pentru 25 Ianuarie, și care a fost amânata din cauză de indispoziție.

Canticele naționale în general, și acelea ale României în particular, va fi obiectul acestei conferințe.

București 27 Februarie
10 Mărtisorii

Una din cauzele frământării ce este în Germania și în Italia, sunt regii detronați. Rar, foarte rar s'a vedut un rege, un duce, fiș și chiar un principe parvenit, care după ce a fost detronat se fi n'țeles, că națiunile nu mai primesc cea-a ce uă dată au aruncat, nu mai revin asupra espropriărilor făcute pentru utilitate publică, și se fi n'trebuințat rămasița vieții lor în lucrări bine făcătoare pentru națiune ca astăzi se scergă ore cum rele ce au făcut în a loră domniă.

Veșturăm de ună-și cum fostul rege al Hanovrei, uitându cea mai sacră datoriă a unui om, unitatea, prin urmare mărirea și gloria națiunii se, dechiară că n'curendu se va reurca pe tronul său. Avem acum uă altă dechiarare totu atăt de anti naționale dar și mai nebunescă a fostului rege al Neapolei. Uă deputațiune de Napolitan paraponisiș s'a dusă la Roma la palatul Farnese, unde locuiesc fostul rege supra numit de către poporul napolitan, „Bomba”, și i-a presintat uă adresă. Regele a dîș, între altele, „De va voi Dumnezeu se sosiască momentul în care poporul meu se sdrobescă crudele legăminte ce-l sugrumă, poporul ambelor Sicilii va vedea că cuvântul meu este nestrămutat și statoric, ca și iubirea mea pentru dîșul, și se va convinge că singura-mi dorință va fi d'alui face se mergă în calea progresului ș. c. l.” — „Acestu trist princip, dîșe diariul *Debut*, simpte trebuința d'a jura că-și va ține cuvântul, fiindu că simpte prea bine că nu mai este creșut. Cea-a ce a făcut și face încă puterea regelui Vittore-Emanuele este c'a fost totu dîșuna cunoscută ca omu cu sinceritate devotată cauzei independinței Italiei, că nimene nu s'a ndouit de dîșul, c'a fost totu dîșuna între el și națiune acelu legământu a totu putințe, *incredereu*.

Acestu simțimîntu l'a fost ucis cu totu în animă Italianilor vechia dinastiă napolitană. Făr a merge mai departe de 20 de ani, Napolitanii s'a adus aminte de trădările lui Ferdinand și de perfidia cu care l'a fostu grămăditu cu Constituțiun c'a două-și le viola cu nerusinare.” Și cu toate aceste, regele Neapolei, care a călcut neconținut jurăminte se, care a chîșmatu pe străinu în contra națiunii se, care a suprimat chiar umbra libertății, care a pus tunurile în piață ș'a trasu asupra poporului, acestu rege cuteză a dîșe că poporul Italianu este aș legat în lanțuri și că elu va reda libertatea; cuteză a dîșe că poporul Italianu după ce ș'a redobîndit unitatea naționale și liber-

tatea, va reveni, la vechia trunchiare și sclaviă, la vechi se calu ca se-lu conducă din nou dîșul pe „calea progresului,” pe care l'a fost condus pînă la 1859. Aceste pretențiuni sunt asurde șar fi ridicole dar n'ar fi monstruose; cu toate aceste, acesti nesățioși simțimînti totu isbutescu a produse ore care frământări, și d'acea-a guvernul Prusianu a fostu nevoit a suspende plata dotațiunii ce se îngagiase a da fostului rege alu Hanovrei.

De câte-va zile a nceput a sufla vîntul cel dulce alu păcei. Regele Prusiei, în discursul prin care a nchis parlamentul, a vorbitu cu mare seninătate de toate puterile și chiaru de Austria.

„Guvernul meu, a dîș regele, s'a silitu neconținut a-și n'trebuința înțurirea sa în interesul mîntinerii și consolidării păcei Europene, și silițele mele, potu s'o proclamă cu satisfacere, mulțumită spiritului bine-voitori șamicale cu care au fostu primite de guvernele străine, conținut garanție de isbîndă.”

Cititorii nostri ș'aducă pôte aminte că, pe cîndu se respundeau temerî d'unu mare resbelu în Occidente, noi am dîș aci c'a sperăm c'acestu resbelu se va putea înlătură fiindu că toate interesele se unecă spre a-lu respinge; nu este însă, adăogărăm, totu astu-fel și cu cestiunea Oriintului, unde totu din contra contribue spre a împinge la uă soluțiune răpede și naturale. Diariul *le Temps* (2 Martiu) vorbindu despre Cartel-Roșie austriacă dîșe:

„Șa dîș, de mai multe ori, în aceste colone, că cestiunea Oriintului este singura problemă europeană ce conține uă adevărată și naturale gravitate. Ea numai se pune prin ea însă-și, prin fatalitatea lucrurilor, ș'afară din voința guvernemîntelor.”

Cestiunea Oriintului este fiindu că este, și totu prin consecințele acelea-și fatalități, este totu atăt de mlădișă și roditoare pentru Rusia, pe cătă este ingrată ș'amăgitoare pentru cele lalte puteri. Nu este în adevăr d'ajunsu d'a înscrie în protocoale principiul întregimel imperiului otoman; cauzele firesc caru producă mărirea și decădiunța imperiilor nu ținu sēmă de formulele diplomatice. Ș'apoi, ori ce ș'ar pută dîșe în contra unora din poporațiunile crescine ale imperiului otoman, nici uă putere europeană nu pôte se lase acastă clientelă. Este însă învederat pentru ori cine că, dacă Oriintele ș'ar desinteresa de sorte acestor. popore, acțiunea și sorșii Rusiei, se voru îndouă îndată.”

Din toate aceste adevăruri învîșămîntul ce decurge este după noi limpede. Pe d'ua parte Franca se susție, cu stăruința ce scie se aibă cîndu voiesce. desvoltare naționalităților, se susție principiul ne interveniri, se facă se filie, acumu ca totu dîșuna, și se filie astu-fel încăt se-lu vedă toți, drapelul celu dătătoriu de vieță alu Francei, și, repeșim, cestiunea oriintului se va deslega la timp, într'unu modu naturale, astu-fel în cătă se placă Francei și ș'ar s'aducă nici uă perturbațiune în Europa.

Diariul *Libertatea*, revenindu la cestiunea bandelor dîșe:

„Linistea se restabilece din dîș în dîș în afacerile Oriintului. Este neesactă că Franca a trimisă la St. Petersburg unu cuvîntu cătă de pucinu impuitori.”

„Adevărul este că relațiunile diplomatice asupra cestiunilor ce se raportă la diferite țeri din valea Dunării au fostu tratate d'a dreptul între Paris, Belgrad și Bucuresci.

„Șa recunoscut însă în acele din urmă pe cheiul Orsai (ministerul afacerilor streine) că prea se n'naintaseră, și după ce fură prodigi în consiliuri bune, ș'au adus aminte la timp, că escesul este vătămătoru în toate lucrurile. Ș'a decisu daru, în sferile guvernamentale, uă n'telēptă apținere, care a adus uă mulțumire generală ce d'alaltă-erl încă puturăm u ș'emnalăm.”

Publicăm uă mai la vale uă epistolă ce ne o trimite învîșatulu doctore în medicină și hirurgiă, d. Turnescu. Datoria împlinită d'a deschide colonele diariului unor bărbai atăt de nsemnați ca d. doctore Turnescu se ne dea voie se dîșem numai câte-va cuvinte.

După noi, d. Davila n'a redicatu prin epistola sa meritul nimeni și mai pucinu încă meritele d-lui Turnescu; chiaru însă dacă în vr'una din frazele se ar fi fostu nedrept, în întîmpinarea ce face d. Turnescu este ore neconținut dreptu? credem că nu. Astu-fel spre exemplu nu credem că este dreptu cîndu contestă d-lui Davila stăruința ș'activitatea ce a pus pentru fondarea școlei de medicină și n'tote lucrările se. Se pôte cacea școlă se fi arut deșepte; ele însă nu potu scerge stăruința ș'activitatea ce a depus d. Davila pentru trufondarea ei.

Nu credem asemenea că este dreptu cîndu ilu atacă în privința grădinii botanice ș'a clădirii unei none părți a șpitalului Colțea. Dacă grădina este departe, totu-și este unu merit c'a făcutu-o, ș'acestu merit este după noi mai mare de cătă de n'ar fi făcutu nimic pentru că n'avea mijloce d'a face și mai bine. Dacă șpitalul Colțea n'are unu spaciu mai mare în juru, acestu defectu se pôte îndrepta cumpărându-se ceva locuri în juru, și scim că Eforia cugetă a face acastă îndreptare. În ori ce casu însă noi, de și necompetinți, am vizitat toate acele construcțiuni și dechiarăm că am admirat și curățenia și inteligența organizare ce am vedut în toate părțile; dechiarăm încă c'am găsit un mare, un foarte mare progres în acestu șpital din cea-a-șera acumu vre 5 ani, cîndu am avut ocaziune alu visita. Se pôte, repeșim, „ca n'tote aceste lucrări se fi deșepte; se pôte adese imputa d-lui Davila metoda sa în procedările se; cîndu însă i se rădicași meritele ce le are, cîndu se acusă *intențiunile* și se mecunoscu cu totu meritele, atunci credem că cel caru atacă astu-fel, treu peste ținta ce au și lovitura se perde.

ISTORIA TOLERANȚEI RELIGIOSE ÎN ROMÂNIA. I)

IX.

Epilogu.

Studiul de facia este pre lungu și pre scurtu din diferite puncturi de vedere.

E pre lungu pentru toți acei ce simțau de mai nainte, într'unu modu instinctiv, prin unu fel de intuițiune, din profundul cugetului, din aerul ce respiră, fără ajutorul documentelor, cumcă naționalitatea noastră, înzestrată de însăși natura cu spiritul celu mai străinu bigotismului, este absolutamente incapabile de ași perde timpul în sterpele preocupățiuni teologice, încăt e cu totu de prisosu de a mai pune măcaru în cestiune toleranța religioasă a Românilor.

E pre scurtă această lucrare, pe de altă parte, în proporțiune cu grămada de materialu ce se îmbulșiau cu abundență sub mîndele noastre, încăt ne-ar fi fostu cu puțință de a întinde fiș-care capitulu pînă la dimensiunile unu volumu întregu, dîndu astu-fel la lumină opuri separate despre istoria deosebitelor religii, succese una după alta se condensate la unu locu pe îngustul spaciu alu României.

Puși în acastă dilemă de a da pre multu se de a nu da nimica, noi ne încercărăm a alege uă cale intermediară rațională, de uă potrivă depărtată de la ambele extreme, justificăndu prin testimoniul istoric, vocea conștiinței noastre naționale de a nu fi cădută nici uădată în absurdul păcatu alu persecuțiunii religioșe, daru ferindu-ne totu d'ua dată cu cea mai mare stăruință de luxulu unei erudițiuni inoportune și de înflătura unu pedantismu scolasticu.

Și totuși, ori cătă de statornică a fostu silița noastră de a ne mîrgini strictamente în sfera probelor celor mai decisive, înlăturăndu cu desevășire toate detaliile de uă importanță secundară, noi nu suntem încă sicuri, de nu era cu cale de a fi cu multu și mai sobri în demonstrațiune, de vreme ce numai uă parte din argumentele, aduse în cursul acestei serii, ar fi fostu de ajuns și de prisosu.

Acuma, dreptu încheiere, concentrăndu-ne atențiunea asupra rezultatului definitiv alu cercetărilor de mai sus, noi ne aflăm în facia a două conclusiuni, una generală și cea-laltă practică, una istorică și cea-laltă politică, aparținēndu astu-fel fiș-care la uă altă ordine de ideie, deși derivăndu dintr'unu singuru punct de plecare, asemenea acelor perece, ce ținescu din același isvoru, pășescu dintr'unu în armonie, apoi se bifurcă, se depărtează, și în fine mergu a fecunda diferite câmpuri.

Conclusiunea cea d'antēu este toleranța religioasă așa dîșendū universală a străbunilor nostri pentru toate riturile a tuturor națiunilor, fără nici uă distincțiune de afinitate, protestanți, catolici, mahometani, gregoriani, lipoveni, israeliți, slavii, Germani, Turci, Tătari, Armeni, etc., după cum am demonstratu-o pe rând în seria ce-

1. A vedu No. de la 28 Ianuarie, 4, 6, 8, 10, 13, 15, 17, 20, 23, 24 și 25 Fevr.

loru optu capitole precedinți ale scrierii de facia.

Acastă conclusiune a noastră, espresă mai-mai cu nesce cuvinte identice, ne pare bine de a o găsi de multu deja emisă de către trei călători din seculu XVI, unu N'cmțu, altu Italianu și celu d'alui treilea Polonu, manifestăndu câte-și tre în acord, admirațiunea lor pentru minunata toleranță religioasă a României, cel ulmia ca unu fenomenu curios și fără esemplu.

George Reichersdorff, ambasadorul austriac alu curtea lui Petru Rareșu, dîșe așa:

Istic diversae sectae, et diversa quoque religionum et nationum generata habentur, utpote Ruthenorum, Sarmatarum, Rascianorum, Armeniorum, Bulgerorum et Tartarorum, non minor, denique pars Saxonum Transylvanorum, hanc terram passim inhabitantes, imperio Moldavi Vayvodae obnoxia, varietate tamen ceremoniarum et dogmatum sine ulla contentione utuntur, et quaelibet secta sive nationis suis ritibus et legibus pro suo fruiat arbitrio....

Sunt aci diverse secte, diverse generi de religii și de n'aturi. Ruteni, Poloni, Serbi, Armeni, Bulgari, Tătari, nu mai pucinu și Sasi din Transilvania, locuind pe ici pe colea sub sceptrul domnului moldovenesc, cari toți n'trebuință fără a se certa feluri de feluri de ceremonie și de dogme, avēndu fiecare sectă se națiune deplina libertate de a urma peoprie lor se rituri și obicei....

In același modu se pronunță Giovanandrea Gromo, eru Mateiu Strykowski, carele cutreierase între anii 1572—1575 în două rēnduri tota România, esclamă cu emfăș în versuri.

„Gdzie Multan, Serbin, Cygan, Grek, Wloch, lud zmieszany!...“ ceia ce însemnă: „Acolo Munteniu, Serbu, Ţiganu, Grecu, Italianu, lume amestecată!”

Conclusiunea a două a studiul nostru, acea parțială, acea practică, acea politică, după cum am numit-o mai sus, și pe care noi înșine o mărturim a fi adevărată cauză; ce ne împinse a lua pēna în mână, este anume faptul celu ardinte a 500,000 de Jidovi, năvăliți în România cu tabere întregi, bărbai, femeie, pisice și pureci, curat ca imigrațiunile cele imense ale barbarilor asiatici din evulu-mediu, de sicuru nu pentru a cere de la noi uă toleranță, pe care, grațiu cerului, nici aiuri nimeni nu le-o mai refușă astăzi!

Nu este nici de cumu cestiune despre credințele acestor venetici: dar fi ei creștini, idolatri se (budisti, totu una! Este destul de a constata monstruositatea unu elementu cu totu străinu, ce vine a se suprapune d'ua dată peste elementul românesc într'uă proporțiune atăt de spămîntătoare, în cătă vedem astu-și unu Jidovu la patru Români și suntemu pe cale de a avē mîne patru Jidovi la unu Român!

Statelor occidentale le dă mîna de a ne taxa pe noi de barbari, de selbateci, de antropofagi, de ore ce în Franca, în Anglia, în Germania, tota poporațiunea israelită este d'abia ca uă picătură semitică într'unu oceanu european, fără ca se mai vorbim, că acolo naționalitățile sunt deja consolidate, pe cîndu a noastră se află într'uă stare așa dîșendū fluidă, așteptăndu cu băta de inimă ca viitorul se l dea uă formă precisă.

Provedința osândi nēmulu lui Israelu de a rāteci împrăștiat pe tota suprafața globului pămîntesc, pedepsindū astu-fel nu atăt pe

elul însuși, precum pe acei, asupra cărora se revărsa acestu pământ al Palestinei. Ei bine, este oare justu de a insista ca buba întregă se se concentreze și se spargă pe frumosul corp al României, în locu de a se întinde în nesfârșite doze nesimțite în toate direcțiunile, de la unu polu pînă la altul, după cum a voit decretul Destinului? Vomu primi atunci și noi cu abnegațiune partea cătă ni se va cuveni noue din suma totală a acestu biru dă ospitalitate, însă nu vomu consimți nici uădată de a plăti numai țera noastră pentru totă lumea!

Șapoi ciudatā pretențiune! Nimeni nu ne contestă dreptul de a refusa calitatea de cetățianu românū unu Germanu, unu Francezū, unu Muscalū; nimeni nu se indignă în fața ostracismulu celui excepționalū, la care tractatele nōstre cu Turcia au espusu pe însuși Otomanū; și cu toate acestea, de ndată ce vine pe tapetū cestiunea Evreilorū, mi de contestări de indignațiune, se audu din toate părțile, de pe malurile Seinei, de pe țărmul Tamisei, de pe colinele Rinulu, strigāndu-ne pe toate tonurile diapazonulu: netoleranță religioasă! netoleranță religioasă!

Studiul de față, prin greutatea faptelor celor mai autentice, va servi a convinge, ne măgulimū a o crede, chiaru pe cei mai obstinați din legiunea detractorilor nōstri, cumcā Romānulū, în privința Jidovilorū, ca și n ori-care altă de acestă natură, pōte fi mișcatū de simțulū conservățiunii naționale ori stăpānitū de imperiositatea intereselorū economice, darū nu se va pōrgi nici uădată pînă la ideea unei stupide persecuțiunii contra Talmudulu, contra rabinilorū, contra sinagogei!

Sfērșindū acestă scriere, nu ne putemū opri de a nu asemenea timpulu nostru, cāndū ni se impuță tocmā noue netoleranță religioasă, fără ca ea se ne fi trecutū vruădată măcarū prin gândū, cu acele triste epoci, pe cari le descrie teribilul geni alu lui Shakspeare, cāndū „omulū este privitū ca trădătorū fără „ca se cunōscă obiectulū trădării și „tremurā fără ca se șoie de ce a „nume se teme“:

„But cruel are the times, when we are traitors,
„And do not know ourselves; when we hold rumour
„From what we fear, yet know not what we fear...“
(MACBETH, IV, 2).

B. P. Hăjdeu.

SENATULŪ

Ședința de la 26 Februaru
Președenția d-lui C. A. Crezulescu.

La ordinea zilei, fiindu interpelarea d-lui N. Ionescu, relativă la ajutorulū viagerū acordatū de Adunarea Legislativă familiei repositatului Anastasie Panu, și nefiindū față d. ministru de finanțe, d. președinte alu Senatulu opinăz a se începe ședința cu altă cestiune.

D. ministru alu justiției ia asupra-si sarcina de a responde în acestă interpelare.

D. Ionescu, desvoltă interpelarea sa dicensu că, prin Monitorulū Oficialu se vede publicatā, sub formă de lege, unu actū care nu este lege, fiindū că nă trecutū prin ambele corpuri precumū prescrie Constituțiunea, și se miră cumū dd. ministri sub-scriși în acea lege, supunū sancțiunii Domnești, o lege, mai nainte de a trece prin totă ilie-ra legală, conformū Constituțiunii.

D. ministru alu justiției responde că acestū ajutorū este, după d-lui o cestiune de budgetū și că, după constituție prin ambele corpuri trecū toate legile, afară de cele budgetare. Dacă însă Senatulū voescu, ca cestiunile de pensii se trecă și prin Senatu, nu are de cătū se dea unu votū, și ministerulū selū esecute.

D. Ionescu susține și repetă d-le sale facendū apoi o mișcare în sensulū următorū: ministerulū se nu mai supunū sanc-

țiunii Domnești o lege care se nu fiă trecutā prin ambele corpuri; acestă se se recunoscă ca o necesitate legală și constituțională, uă dată pentru totū deuna.

D. ministru declară că acestă pōte fi pentru vltorū, iarū nici de cumū pentru o lege sancționată și promulgată, precumū este aceea-a despre care este vorba.

După lungi discuțiuni se decide a se trimite acestă mișcare la secțiuni.

Se ia apoi în discuțiune proiectulū de lege pentru înălțarea de noue taxe în comuna București, și se primesce după lungi desbateri.

D. Costa-Foru, luāndū parte la aceste desbateri, dice că prin acordarea și votarea acelorū taxe, comuna va putea face în trei ani de zile ca București se brileze, se fiă îmfrumusețatū, regulatū, pavatū, ecleratū, Dimbovița canalizatā, s. c. l., și că înscurtū timpū București vorū deveni unu orașū care se faci onore Romāniei, căci din venitulū acelorū taxe, adogă d. Costa-Foru, se potū face toate acestea, de și nu are destulā încredere în membrii actuali ai municipalității cari nu prea au satisfăcutū, dice d-lui, trebuințele Capitalei, fiindū că pōte au întrebuințatū banii intraltele; d. Consta-Foru speră însă că d. ministru Arion va influința, prin spiritulū seū de es-colegialitate, asupra membrilor actuali și-i va face a responde chemării lorū, mai bine de cumū au respusū pînă acumū.

Proiectulū de lege pentru liberalulū importū alu cerealelorū se respinge de Senatu.

Ședința se ridică la 4 ore, anunțāndu-se cea viitoare pentru Mercuri 28 Februaru.

D-le Redactore alu Jiarulu „ROMANULU.“

Fiindū că știu că sunteți pentru lumină și adevērū, vō rogū se bine voii a publica în stimabilul d-v. jiarū, alăturata epistolă ce adreșū domnului Dimitrie Gusti, Ministru de culte și instrucțiune publică.

Primiți, d-le Redactore, asigurarea despre deosebita stimă și considerațiune ce vō păstrețū.

C. Dimitriade.

Epistolă deschisă către d-nu Dimitrie Gusti, Ministru de Culte și Instrucțiune Publică.

Domnule Ministru.

Citescū abia acumū în Monitorū Ședința Adunării din 21 Făurărū. La interpelarea ce va făcutū domnu Hăjdeu în privința Teatru-lui Naționalū, în respunsulū ce i ai făcutū ai bine-voitū se faceți mențiune și de mine. Voiu releva numai doue puncte din acestū respunsū, primulū este celū următorū: „ai dīsū: „în adevērū d-lorū, că subvențiunea de trei mii galbeni este uă bucă-șică bunū de datū, și fiă-care ar vrea „se o apuce. dacă sar putea (aplaud. „se) Domnu Dimitriade a avut-o și de „vrea se no pērđū... nu voiū se „șicū măi multū.“ Acestă frasă vō rogū d-le Ministru, în numele pozițiunii ce ocupați în Statulū Romanū, în numele onōrei ce aveți (și trebuie se aveți onōre de ore ce ocupați uă pozițiune așa de înaltă) vō rogū se o complectăți, se spuneți astă-đi aceea-a ce nu ai vrutū a spune de pe tribuna Adunării, căci prin tăcerea d-vōstră ai lāsātū a se înțelege ceva desonorantū pentru mine, lucru ce mi pōte ridica stima acelorū cari erāu deprinși a me stimā, mai cu sēmă cāndū bănuiala vine așa de sus și în sanctuarulū națiunii. Suntū tatā, d-le ministru, și suntū seracū, doue lucruri pe cari d-ta nu le potū înțelege, așa darū onōrea pentru mine este mai necesarie de cătū aerulū; vō rogū darū încă uă-datā d-le ministru, complectăți frasa, spuneți totū ce știți asupra mea și atunci lumea va putea judeca în conștiința de cauză, căci lāsāndū asupra-mi acea bănuială, ea este mai rea de cătū ori ce ai fi pututū dice; observați bine d-le ministru, că vō rogū. Alū doilea punctū este paragrafulū următorū

„D. Hăjdeu dice că Contractulū sa călcātū de guvernū și se teme că Statulū va per-„de trei mii de galbeni, despăgubire ce „va cere negreșitū d. Dimitriade. Ei bide, „se înșelā d. Hăjdeu, căci eu amū aici doue „acte sub-scrișe, de d. Dimitriade prin care „doclarā că primesce resilierea Contractulū

„cu conține ca guvernulū săi plătească „50 galbeni pe lună și prin a doua decla- „rațiune se mulțămescu cu patru-deci. Ve- „deți că D. Dimitriade, care este singurū în „dreptū a ataca acestă resiliere, o recunō- „șce. Dera dacă mai are și alte pretențiuni „contra guvernulu, se și le caute prin ca- „lele legale.“ Asupra acelorū afirmări n'am „altū a dice de cătū o amī permitū a decla- „ra că suntū în totulū neesacte, susțū că „nu amū subscrisātū asemenea acte și dacă „d-vōstre ai dīsū contrariulū, acumū nu pu- „leți tăcea, pozițiunea ce ocupați vō obligā „la acestă; catā darū se publicați acele acte „și cređū că nu vō va fi dificilū; cereți de „la acela care vā indusū în erōre și pōte că „prin dibăcia sa, va putea se vile procure. „Repetū însă că ele nu esistă. Incă uă „datā vō rogū, d-le Ministru, se publicați a- „cele acte, pentru ca atātū onor. Adunare cāt „și publiculū care a cititū acea ședință în „Monitorū, se cunōscă bine pe Mișelulū care „sub-scrie asemenea acte și care apoi mai are „curajulū se vie a le nega cu atātā ne- „rasinurare.

Primiți d-le Ministru etc.

C. Dimitriade.

D-le Redactore alu Jiarulu „ROMANULU.“

Am cititū în stimabilul d-vōstră jiarū din 23 curențū, uă epistolā a d-lui Davila, prin care alegă că școla de medicină este opulū seū, și că profesorii n'au făcutū nimicū seū mai nimicū, nepublicāndū, afară de doue manuale, nici uă carte, nici uă lucrare științifică.

Ori care ar fi modestia d-lui Crezulescu, și pretențiunile d-lui Davila, acte oficiale și probe materiale constatā întrunū modū irefragabilū că piatra angulară a acestei instituții este asiepatā de unū medicū românū. Darū fiā d. Crezulescu, care celū antēiu a datū lecțiunii de medicină și a scrisū uă carte de medicină în romānescu, n'a făcutū nimicū; profesorii, care au formatū limba științifică, și care au profesatū cāndū gratisū, cāndū cu diurnă de 200 lei, n'au făcutū erā-și nimicū; d. Davila a făcutū totū.

Voiesce ore d. Davila se inducă din acesta, că școla de medicină, pentru care țera plătesce pe totū anulū suma enormă de peste 400000 lei; este proprietatea sea, și că d-lui are privilegiulū:

Se organizeze școla după cum vō place?

Se faci regulamente, fără se fiă consultate autoritățile competente, și se calce pe toate d-lele aceste regulamente?

Se recrute mereū eleviprea tineri, și fără studiile preliminarū necesariū?

Se trateze acestă tinerime milităresce, și se o trimiță pe mai mulți ani prin plășt, unde aduce folose forte problematice poporațiunii rurale, darū unde de securi prin câmpuri și prin păduri uitā și puținulū ce a apucatū se învețe, și își perde timpulū celū mai prețios alū vērștū?

Se cheltuiască sute de mii de lei pentru unū internatū, alū cărui directorū se fiā totū d-lui?

Se calce legea instituirei publice în privința recomandării personalulu didacticū și creării de titluri de profesori necunoscute de lege?

Se umileze corpulū profesoralū pe ai cărorū umeri sa redicātū unde se află?

Se nesocotiască legea și se stea în postulū de directorū alū școlēi, cāndū directorū școlēlorū trebuie după lege se fiā Romāni?

Se faci uă grădină botanică în afară de barieră, de care profitā mai puținū eleviū, din cauza depărtării d-lui, care și-a înfrumusețatū grădina proprie, prin aceea-a a școlēi?

Se clădiască săli de disecciuni pe marginea unei uliți, în centrulū orașulu, și alătura cu șpitalulū centralū alū capitali, și se espue astū-feliū cetățianū și bolnavi la mirosulū infectū și la toate afecțiunile cari provinū din exalațiunile ce emanā din decomposițiunea materiei animale?

A! Domnule Davila, dacă ai făcutū școla de medicină pentru care noi contribuabilū am plătitū pînă astă-đi milioane de lei, ca se formezi dintrina pe sēmă d-lele Statū în Statū, și se și creezi atatea privileje, apoi încetezi d'ajū mai recunōșce veri unū meritū, și dămī voe ai spune în francheță că intențiunile dumitale au fostū prea egoiste, pre interesate.

Trecū, d-le Davila, la a doua cestiune din epistolā d-tēle. Vō rogū să mă țineți cu 2-3 gilorū mei cu ore care disorețū, d. a mēi-vulū disprețuirei id-tēle este că manualele nu și saū pāruitū la înălțimea și nivelulū științei dumitale, ai pōte dreptate; darū atunci de ce, în omnipotentiati, n'ai recomandatū profesori după vederile dumitale? Dacă însă disprețulū dumitale provine din cauză că nu suntū de cătū nisce manuale, esci în erōre, după părerea mea, căciășū putē susține că unū manualū bunū este unū opū mārū de cătū unū tratatū. Cei bālți profesori, dicit, n'au făcutū nici uă carte, ca cāndū uă carte se face ca unū contractū de pădure saū de moșie.

Mulți din colegiū mei au manuscrisetele gata seū mai gata, și motivulū pentru care nu le au publicatū, este treba d-lorū selū spue, de vorū voi, de și nu suntū datori; în cea-a însă ce mē privește pe mine, care am obli-ceiulū d'a vorbi cam verde, am spusū o repetū cu acestă ocaziune, eā suntū stēpānū pe munca mea, și că nu voiū publica manuscrisulū meū astă-đi destulū de înaintatū, pe cătū timpū vei fi d-tē directorū, și vei continua a bafta profesoriū, și pe cătū timpū acestă școlā nu va intra pe calea legală. Darū presupunū că nu există nici unū manualū, nici uă carte de medicină; numi spui, rogu-te, în câte școli secundare și facultăți indigene și chiarū streine există toate cărțile necesariū făcute de tūșil profesoriū? Și apoi d-tā care figurezi în bugetū și în state ca profesorū de 12 sau 13 ani, și numai n'ai publicatū veri uă carte, darū nici 50 leiți n'ai făcutū pōte în timpū de 12 ani de profesoratū.

Nici uă lucrare științifică, adogă, d-nule Davila, n'au făcutū profesoriū; la acestă lartā-mē a responde că aserțiunea d-tēle, este cu totulū neexactă și maliciōsă; căci mulți din profesori au comunicatū societății medicale științifice observațiunii științifice, au emisū teoriū noi, au descrisū operațiuni importante, au desbătutū cestiuni medicale și chirurgicale diverse, și-au înfăcișatū bolnavi operați de dinși.

Chiarū Gazeta Medicală străine și societăți savante streine au vorbitū cu multā bună-voitā de unele din operațiuni esecutate de profesori ai școlii.

Terminū aci, d-le Redactore, și cu a doua ocaziune, dacă d. Davila mi va procura-o, voiū dice ce-va de d-lui ca omū de știință și ca medicū eforū alū spitalelorū.

Primiți, vō rogū, d-le Redactore, asigurările stimii și considerațiunilorū mele.

N. Turnescu.

Cuvēntū dīsū în biserica sfintei Mitropolii cu ocaziunea serbării sfântulu Evangelistū Matheiu patronulu liceulu Matheiu Basarab din București, de față cu toți profesoriū și școlariū liceulu Matheiu Basarab, de arhimandritulū Iosif Naniescu profesorū de religiune la acestū liceu, la 16 Noembre 1867.

Dis'au Domnulū discipolū lorū sei: Așa se lumineze lumina vōstră înaintea omenilor, ca se vōță lucrurile vōstre cele bune și se gloriefi pre Tatālū vōstru celū din ceruri.

Math. c. 5. v. 16.

Indoitā ne este nouă serbătorea astă-đi frați-lorū, religioasă, dicit, și națională. Cea religioasă ne pune înainte ca uă lumină pe unulū din discipolū lui Iisus Hristos; iar cea națională ne reclamā memoria faptelorū unu Domnitorū românū bunū crescinū și bunū patriotū, alū căruiā nume va figura totū d-a-una cu laudā bine meritată în istoria patriei și va fi propusū generațiunilorū viitoare ca celū mai frumosū esemplu de patriotismlū inspiratū de religiune și basatū pe adevērulū moralei evangelice. Serbătorea sfântulu apostolū și evangelistū Matheiu ne dă ocaziune forte cuviliōsă și plăcută de a cugeta (medita și) a predica viața, faptele și învătăra acestul discipolū alū lui Hristos și luminātorū alū lumii; iar memoria religiosulu și adeveratū patriotulu Domnitorū Matheiu Basarab ne reclamā acei timpū glorioși ai istoriei nōstre romāne, cāndū; vorba de religiune și creștinătate, era unū adevērū în gura și în inima acelorū strebunū care se luptau nelcetatū și sacrificatū totū ce se întemeze în țera lorū aceste principii sfinte, și mântuitoare pentru societatea omenescă,

fiindū că acestea suntū baze adeveratei civilizațiunii omenesci, despre care faptele vor de atunci, din secolū trecutū, se probiza și pînă astă-đi cumū înțelegeau ei simțințulu de creștinū și patriotū, că fără religiune, fără credință, adică, în Dumnegeū și fără faple morale evangelice nu este creștinū bunū, nu pōte fi patriotū adeveratū: căci, credința fără de fapte, mōrtă este, dice apostolulū Iacov (c. 2. v. 17) iar evangelistulū Matheiu ne încredințeză, că, Celū ce va face și va înveța, acela mare se va chema intru împărăția cerulu (c. 5. v. 19). Astū-felū sfântulū evangelistū Matheiu, la singura chemare a lui Iisus Hristos: *Vino dupe mine*, îndată ce aude acestū dulce cuvēntū alū Mântuitorulu, se scōlă, lasă toate și urmēzā aceluia despre care elū nu se mai îndoesce unū minutū că acesta este Mesia celū preșisū de profeti și asteptatū de Iudei; se face discipolū alū lui, predicā Iudeilorū și păgînilorū numele lui de Fiulū alū lui Dumnegeū născutū cu corpulū din prea curata Fecioara Maria din seminția lui David, primesce mōrte de martirū predicāndū evangelia sa pe care ne o lasă în scrisū și care a strebătutū în tinericulū secolilorū pînă la noi și va strebate ploā la finitulū timpulu, ca uă lumină care lumineze pre totū omulū ce vine în lume, dupe cuvēntulū Mântuitorulu; Iată eū cu voi suntū în toate d-lele pînă la sfârșitulū veaculu; și: Așa se lumineze lumina vōstră înaintea omenilor ca se vōță lucrurile vōstre cele bune și se măreșcă pre Tatālū vōstru celū din ceruri, (Mat. c. 28, v. 20, c. 5. v. 16).

Înainte de nascerea lui Iisus Hristos, lumea era coprinsă de întunereculū rătăcirii idolatriei; omulū era cădūtū din demnitatea sa și din dreptulū seū de omū; morala sa coruptă, viața sa socială nu reprezenta adevēratulū omū înțeleptū și filosofū, de cătū nisce turme de tirani și robi, biruitoari și biruiți, domni și supuși, despoți și sclavi. Starea omenirii în genere reclamā uă prefăcere radicală. Astū-felū, cāndū a venitū plinirea vremii, dupe cum dice apostolū Pavel (Gal. 4. 4.) Dumnegeū a trimisū pe Fiulū seū celū unulū născutū din Tatālū fără de mumă mai nainte de totā eternitatea, și în timpū din mamă fără de tatā în chipū de omū, ca se chiāme pe omeni la înfrățire, la iubire, la pace, la lumină adevēratulū, a dreptății, a cunoscōiei adevēratulu Dumnegeū și a demnității de omū făcāndū-lū după Darū fiulū alū lui Dumnegeū și moștenitorū alū împărăției cerurilor, care este gătită de la întemeerea lumii tutulorū celorū ce iubescū pe Dumnegeū și facū bine apropelū. Atunci darū pe cāndū Iisus Hristos începuse misiunea sea divinā pe pământū, începuse dicit lucrulū mântuirii neamulu omenescū și umbra învătăndū și predicāndū prin cetățile și satele Galilei, Iudei și ale Ierusalimulu, făcāndū minuni prea gloriose între omeni înșoșitū de discipolū aleși dintre pescari și săraci, și urmatū în toate părțile de mulțime de poporū care nu se putea desparți de elū pentru dulceața învătărei lui; atunci dicit, și sântulū Matheiu fu chematū de la vamă, la slujba apostoliei; că: trecndū, dice sfânta Evangelie, Iisus prin Galilea a veștutū pre unū omū ședndū la vamă, ce se numia Mateiu, și i-a zisū lui vino după mine, erū elū lāsāndū toate, sa sculatū și a mersū după dinselū. Sfântulū Mateiu a fostū darū prenumeratū între cei doi-spre-șcece Apostoli. Elū este numit de Marco și de Luca, Levi alū lui Alfeu, erū însuși se numește pe sine Mateiu. Născutū în Galilea, a fostū antēiu vameșū cu meseria saū stringătorū de biruri pentru Romani; elū își exercisa acestā meserie pe țărmurile laculu Genisaretulu, cāndū Iisus Hristos l'a chematū și i-a dīsū se-lū urmeđe. După ce a predicatū Evangelia în Iudeea, elū a mersū în Etiopia, unde fi căduse sōrtea, și în Persia, saū, cumū se gicea pe atunci, la Partani și la Mideni, predicāndū și învătăndū cuvēntulū lui Dumnegeū pe acei popoli idolatri, de la care a suferitū chinuri și mōrte de martirū prin focū, după ce mai antēiu a întorsū pe mulți la cunoscōia unuia adevēratulu Dumnegeū și aceluī născutū cu corpū fiului seū Iisusū Hristosū mântuitorulu lumii de acea-și ființă cu Tatālū și de uă potivā închinatū împreună cu sfântulū Duhū, făcāndū-le biserica și aședāndu-le Episcopū și preoți. Sfântulū Mateiu a scrisū elū celū antēiu Evangelia sea pentru Iudei, cei ce

credeuse predicărilor Apostolorilor, încă fiind în Palestina, în limba Ebraească sau Siro-Chaldaică, din care sa tradusă în grecește nu se știe de cine de și unii zic că s-ar fi tradusă chiar de sfântul Ioan Evangelistul care a scris Evangelia sea mai târziu și mai pe urmă de cât toți cei-l-ali. Sfantul Mateiu a scris-o la alți 41-lea an de la Nașterea, adică alți 8-lea sau 9. Ți-eră după alți alți 15-lea an după înălțarea Mântuitorului. Are închipuit pe iconă lângă dînsul o figură e omu, se u ingeru, cea d'antun din închipuirile cele simbolice ale lui Iezekiel (1. 10) pentru că începe Evangelia sea de la genealogia cea după corpul a înomenirii lui Isus Hristos.

Acosta este pe scurt viața și faptele sfântului Apostol și Evangelist Mateiu. Era glasul lui ca un organ Dumneșcesc strebate veacurile și netencetă strigă lumii: "Ți-sau Domnului: Mat. 7. 12-21. Tote câte voiți se ve face vouă omenii, faceți și voi loră asemenea, că acesta este legea și prorocii. Intrați prin ușa cea strîntă, că largă este ușa și lată calea ceea ce duce în perđare, și mulți sunt cei ce intră printrinsa. Ce strîntă este ușa și îngustă calea care duce în viața, și puțini sunt cei ce o află pre ea. Păziti-vă de prorocii cei mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, Ți-eră înăuntru sunt lupi rapitori. Din rōdele lor li veți cunoște pre ei; au doară voră culege din spină struguri, sau din ciulină smochine? Așa totu pomul bun, rōde bune face, Ți-eră pomul putred, rōde rele face. Deci totu pomul care nu face rōdă bună se taie și în foc se aruncă: pentru cea din rōdele lor li veți cunoște pre dînsii. Nu totu cela ce mi țice mie Domne, Dōmne, va intra întră împărăția cerurilor, ci cela ce face voea Tatălui meu, carele este în ceruri.

Cap. 6, 14, 15.— Că de veți erta omenilor greșalele lor, erta-va și vouă Tatăl celu curesc; Ți-eră de nu veți erta omenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu va erta vouă greșalele voștre. — C. 5, 43-36. — Ați auzit că sa dîst: Se iubesc pe vecimul te și se urăsc pe vrășmașul te. Ți-eră eu dîc vouă: Iubiți pe vrășmașii voștri, bine-cuvințați pe cei ce vă blăstemă pe voi, bine faceți celor ce vă urăsc pre voi, și ve rugați pentru cei ce se superă și vă gonesc pre voi, ca se fiți filii Tatălui vostru celui din ceruri, că pre sōrele se u resare peste cei rei și peste cei buni, și plouă peste cei drepti și preste cei nedrepti. — C. 5, 14-19. Voi sunteți lumina lumii; nu pōte cetatea a se ascunde d'asupra muntelui stāndu, nici aprindă facie și uă pūnd supt obrōcu, ci în sfernic și luminează tutulor celor ce sunt în casă. Așa se lumineze lumina voastră înaintea omenilor ca se vedă lucrurile voștre cele bune și se măresc pre tatăl vostru cel din ceruri. Se nu sorotiți că am venit se stric legea sau prorocii; nam venit se stric ci se plinesc. Că amin dîc vouă pînă ce va trece cerul și pământul, uă Jotă sau uă cirtă nu va trece din lege, pînă ce voră fi tote. Deci cela ce va strica una dintrăceste porunci mai mică, și va înveța așa pre omeni, mai mic se va chiama întră împărăția cerurilor Ți-eră cela ce va face și va înveța, acela mare se va chiama întră împărăția cerurilor. — C. 23, sg. 20. — Drept aceea, mergind, învățați tote nemuririle, botzāndule pre ele în numele Tatălui și alu fiului și alu sfântului Dubu; învețendul pre dānșii să păzească tote câte am poruncit vouă, și iată eu cu voi sunt în tote zilele penă în sferșitul vēcului amin.

Acosta este sublimitatea moralei evangeliice, predicată pe pământ de intrupatul Fiul și cuvântul lui Dumneșcu, alu căruia organ înțelegător s'a făcutu servitor sfântului Evangelist Mateiu patronul scolei noastre întemeiată în memoria bătrānului și virtuosului domnitor alu țerrii Romānesci Eū Matheiu Bararabū voevodū, bunul creștin și domnul urmașu alu strebunilor se Basarebi. Acosta este unu dintrăceste buni și bravi domni ai Romānilor cari se luptă pentru lege și pentru moșie, după cum se exprimă vechii noștri croniciari, adică pentru religia părinților și pentru patrie, ca se le întemeieze și se le asigure urmașilor lor și pe una și pe alta: și credința lor, religiunea Romānilor n'a fost

alta de la începutul cristianismului și de la venirea Romānilor în Dacia și pînă astăzi, de cât credința Ortodocșă a bisericii răaritului. Mateiu Basarabū prin simțimantulu se u religios, prin credința sa în Dumneșcu parinților se u, prin curajulu și țaria caracterului se u, a ajuns se întemeieze și a sigure Romānilor urmașilor și patria și religiă care era atunci forte tare bantuită și una și alta. Cu credința sa în Dumneșcu, prin arme înfrunta și ține în respectu pe toți inemicii din afară și din năuntru; iar prin zidirea bisericilor și a monastirilor, și prin tipărirea cărților religiose în limba Romānescă, Matheiu Vodă Basarabū, asicură Romānilor, religiunea, patria, naționalitatea Astū felu Matheiu Basarabū prin tipărirea cărților în limba națională, precum Pravi-la de la Tergoviște din anul 1652, Cazania de la Govora anul 1642 și attele, se face unu altu apostol pentru Romāni; căci biserica vorbindu prin elu Romānilor în limba părinților lor, i-a învățat a cunoște și a simți totu mai multu căci sunt Romāni creștini, și creștini drept credincioși Mai mult de patru-zeci de biserici și monastiri frumoșe, bine întemeiate și bine înzestrate, atestă chiar ochilor noștri și pînă astăzi religiozitatea Romānismulu și patriotismulu lui Matheiu Basarabū, predicāndu faptele lui de arme, de credința și de naționalitate, căci fie care monastire de prin fundul mușilor și alu văilor era unu azil, în timp de turburări năvăliri de vrășmași, ca niște fortarețe pentru totu felulu de omeni cari găsesc aci ospitalitate și asigurarea vieții; numai aci era ore care stabilitate; aici se adopeau și omenii de literă desgustați de turburările societății gāsind uă viață linistită care este neapărata studiului și lucrului. Aici gasim și urmele celor mai vechi tipogrii, precum la Govora, Snagov și altu. Aici dară în umbra desă a pădurilor și în adăpostul mușilor, clerulu nostru Romānu umilit, după Evangelie, și fără pretențiane de deșartia filosofă lumescă își îndeplinea misiunea sea Apostolică predicāndu morala Evangelică și cu cuvântulu și cu fapta, tipāndu cărți și învățāndu pe Romāni în limba loră creștină-tatea și virtuțile cetățienesci, de care esemple istoria noastră trecută este plină. Dară învățatura copiilor de a citi și scrie romānesc, pînă Ți-eră se făcea de către clerici chiar prin orașe în pridvorul bisericii, de unde a remas și numirea de *Dascalul Bisericii*. Putem dară țice fără contestațiane că Biserica noastră este prima scōlă a Romānismulu și paladiulu naționalității noastre: căci aci sa învățat anteu și sa propagat limba și istoria sea scrisă și pās-tratū. — Se recunoscem însă și se marturisim că acestă isbāndă, acestă con-istă națională, o suntem dator bi necredincioșilor noștri Domni bețrāni, dară mai mult de cât altora, în câtu pentru limbă, bunulu creștin Mateiu Basarabū care asemenea cași contemporanul și rivalul se Vasile Lupu din Moldova a dat probe cu fapta că este pomul acela care face rōde bune, pentru care și guvernulu țerii, în onōrea și eterna memorie a numelui se u, a instituit Liceulu cu acestu nume, de unde junimea Romānă se adapă cu învățaturile necesari spre a deveni la timpul lor buni cetățiani și buni creștini; căci fără religiune nu este adevărată moralitate, nu este adevărat patriotism. Onōre dar, laudă și eternă memorie repausatulu Mateiu Basarabū Voevodū, care a aprinsu în țera sea lumina evangeliic și a naționalității pentru care cu dreptu cuvântu putem se aplicam cuvintele Māntuitorulu din evangeliic: Așa se lumineze lumina voastră înaintea omenilor, ca se vedă faptele voștre cele bune și se măresc pre tatăl vostru cel din ceruri.

Ți-eră pe sântulu Apostol și Evangelist Mateiu, ca pe unu ucenic și prieten de aproape alu Māntuitorulu nostru Isus Hristos, fiul și cuvântulu lui D-geu, se-lu rugam cu umilință ca se fiă mișcitoru către Tronulu celui Pre Înaltu pentru apărarea acesti creștinesci țere de bantuirile vēcūilor și nevēcūilor vrășmași; pentru întărirea Bisericii se u și întemeierea simțimentulu religios și alu datoriei în animile noastre ale tatulor; pentru senătatea, fericirea și mulțirea anilor vieții bunulu nostru Domnitor Carol I pe care Dumneșca Sea Prove-

dinā ni la dat; pentru senătatea și îndelungteea zilelor se u sântulu Mēropolitu sprijinitorulu Ortodocșei Bisericii lui Hristos; pentru prosperitatea instrucțiunei publice în genere și a Liceulu Mateiu Basarabū în parte; pentru luminarea junimei studioșe, întărirea străduinței la învățatura sciințelor spre luminarea minții și formarea animei lor prin morala Evangelică care este adevărată filosofie curescă dată de D-geu prin Isus Hristos; în fine se rugam pe sântulu Apostol Mateiu ca prin rugăciunile se u către D-geu se proteje și se întărească pe totu corpulu profesoralu în lucrulu culturii sciințelor și alu adevăratei morale creștine, cari astăzi cași în alți an la ția sântulu Ap. Mateiu, inspirați de acestu religios simțimentu se u adunatū împreună cu toți scolarii liceulu Basarabū depune rugăciunile lor în numele sântulu Ap. și Ev. Mateiu în acestu sântu și Dumneșcesc templu; se ne rugam asemenea, fraților, și pentru aceia ce din cauze bine-cuvērtate nu sa întemplantū aici la acestă solemnitate, amin.

PARTEA COMUNALĂ.

CONSILIUL MUNICIPALU DIN BUCUREȘTI.

ȘEDINȚA VII.

Duminică 11 Februarie, 1868

Prezenți:

- D. C. Panajotū, primarul,
- C. Lapatu, consiliar-ajutor,
- V. Hernia, idem,
- P. Buescu, idem,
- Gr. Serrurie, idem,
- N. Manolescu, idem,
- Anton Stoianovic, consiliar.
- B. Protopopescu, idem,
- N. Panu, idem,
- T. Mehedintianu, idem,
- Dr. Iatropulu, idem,
- D. Culoșu, idem,
- Gr. Lahovari, idem.

Absenți:

- G. Petrescu, consiliar-ajutor,
- I. Martinovic, consiliar,
- Eug. Carada, idem cu motiv.

Ședința se deschide la 1 1/2 oră după amez.

Procesul-verbal al ședinței precedente se citește și se adoptă.

La ordinea zilei sunt reclamațiunile primite în privința listelor electorale pentru corpurile legislative pe anul curent.

D. primarū pune în vederea consiliulu reclamațiunea d-lui Barbu Gănescu, alegătoru în colegiulu 1 pentru Adunare și 1 pentru Senat, prin care cere a se șterge din listele șiselor colegie, optu persoane, cari au încetat din viață; 11 alte persoane, cari n'au calitatea de Romāni; dd. Stephan Bellu și C. Racotă, cari la alegerile trecute au exercitat dreptulu d-lor electorali în alte judecie; dd. Petre Custov, Scarlatu Gr. Ghica și Em. Faca, cari și-ar fi înstrāinat proprietățile cu cari figurează în liste; d. Iancu Bălăceanu, fiindu trecut de dou ori în aceleași liste, se se ștergă uă dată, și în fine numele d-sele se se ștergă din lista colegiulu 2-lea, căci d-sea a fost și este înserisă la colegiulu 1.

D. primarū țice că, invitāndu pe persoanele contestate de d. Gănescu ca neimpāmentenite spre a veni se probe că sunt Romāni, s'a prezentat la primăria aceste și anume:

1. D. Frideric Bossel, care a declarat că n'a obținut încă naturalizațiunea, pe care a cerut de mult;
2. D. Miron Vlasto, care a declarat asemenea;
3. D. Ion Riga, care a dîst și însuși că este supus străin;
4. D. Andreiu Dobrovolski, care a făcut uă asemenea declarațiune;
5. D. Carabet Vanicoglu, care a declarat că este născut aci din părinți pāmenteni;

6. D. Civorcu Sarmabaiuc, care a declarat asemenea;

7. D. Gabriel Michail, care a făcut uă asemenea declarațiune.

8. D. doctoru Petre Keresteni, care e contestat și de d. Dumitru Ghica, și care a prezentat uă copie după raportulu cu data din 24 Mai 1861, a secțiun 6 a Adu-nării legislative, către acestă Adunare, prin care se arată că secțiunea în unanimitate este de opiniune a se da d-lui Keresteni dreptulu de impāmentenire după împlinirea stagiulu de 7 ani de la a sea cerere către Domnitor, făcută în anul 1860 Augustu 29. D. Keresteni a adăugit, țice d. primarū, că acestu raport este a se vota în currendu de Adunare, și a i se recunosc dreptulu de cetățianu Romānu, fiindu deja expirat stagiulu de 7 ani.

DD. Jean Clenk și Stephan Lehman n'au venit după invitare, țice d. primarū; Ți-eră despre d. Sterie Dumba, s'a luat informațiune pozitivă că se află domiciliat în Viena, și nu se știe dacă este impāmentenit.

Consiliulu decide cele următoare. Persoanele aretate în reclamațiunea d-lui Gănescu că au încetat din viață, se șterg din liste.

D-ni Fr. Bossel, Miron Vlasto, Ioan Riga, Andrei Dobrovolski, Ion Klenk, Stefan Lehman și Sterie Dumba se șterg și d-lor din liste.

În privința d-lui doctoru Keresteni, D. Serrurie este de opiniune a se menține înscrierea sea în liste, fiindu că numitul a împlinit stagiulu de 7 ani cerut de lege, și Adunarea nu pōte se nu recunosc dreptulu de impāmentenire.

D. Lapatu nu împărtășește opiniunea d-lui Serrurie căci Adunarea n'a încuviințat încă impāmentenirea d-lui Keresteni, și însuși de ar fi încuviințato, ea trebuie aprobată și de Senat. Pînă atunci dar D. Keresteni nu pōte figura în listele electorale.

Consiliulu, adoptāndu opiniunea d-lui Lapatu șterge din liste numele d-lui doctoru Keresteni.

D. Serrurie votă contra.

În privința d-lor Carabet Vanicoglu, Civorcu Sarmabaiuc și Gabriel Michail, d-ni consiliari Culoșu și Stoianovic și D. primarū declarāndu că cunosc cum și numitul sunt în adevăru născuți în Bucuresci din părinți pāmenteni, consiliulu manține înscrierea d-lor în listele electorale.

În privința numelui de Iancu Bălăceanu ce D. Gănescu țice că este trecut în liste de dou ori, consiliulu, cunoscēndu că sunt dou persoane cari pōrtă acestu nume: una D. Iancu Bălăceanu unchiulu, alta D. Iancu Bălăceanu nepotulu, menține în liste amāndou aceste nume.

Asupra cererii d-lui Gănescu de a se șterge din liste d-ni Costache Racotă, și Stefan Belu, D. Lahovari este de opiniune a se manține în liste înscrierea acestor persoane, căci unu alegătoru pōte fi înscriș în mai multe judecie unde are proprietăți, și are dreptulu a vota în ori-care din aceste judecie, dupe cum și va voi.

D. Lapatu țice că era de opiniune a se invita d-ni Racotă și Belu se vii spre a declara dacă în adevăru și au ales domiciliulu politicu în alte judecie; dar fiindu că D. Lahovari voiesce a se desbăte cestiunea *antidipano*, d-sea D. Lapatu arată că nu împărtășește părerea preopințului. Unu alegătoru uă dată ceși a ales domiciliulu politicu într'unu altu judeciu, unde a și votat, nu mai pōte intra în nici unu colegiu electoralu de aci,

dacă n'a declarat strămutarea domiciliulu se u cu trei lune mai înainte de revisiunea anuală a listelor, conformu art. 30 din legea electorală. d-ni Belu și Racotă fiindu în acestu casu — dacă în adevăru se probază că au votat în alte judecie. — D. Lapatu e de opiniune a se șterge din listele județulu Ilfov.

D. Lahovari respunde că d-ni Belu și Racotă, sciindu-se înscriși și în listele acestui judeciu, n'aveau de ce se mai declare schimbarea domiciliulu politicu alu d-lor, după cum țice D. Lapatu. Dacă i-am șterge le-am ardeca unu dreptu ce le acordă legea, și pōte i-am priva eu totulu de dreptulu electoralu pe acestu an, în casulu cându d-lor vor fi declarat în cele-lalte judecie unde sunt asemenea proprietari că și au ales domiciliulu politicu aci.

D. Iatropulu se uesce cu opiniunea d-lui Lapatu, căci după cum țice d. Lahovari n'ar putea exista domiciliu politicu, și prescripțiunea legii în acestă privință ar rămānea înlăturată.

Se pune la votu opiniunea d-lui Lahovari, și nu se adoptă, ci se decide a se invita dd. Racotă și Belu se vii spre a declara dacă în adevăru au votat în alte judecie.

În privința d-lor Scarlat Grig. Ghica, Emanoil Faca și Petre Custor, consiliulu chibzuiesce a se invita acesti domni la Primărie pentru mîne Lună, se declară dacă în adevăru și-au înstrāinat moșiele cu cari figurează înscriși în liste, sau, la din contra, se probeze că încă posedă acele moși.

În fine, numele d-lui Barbu Gănescu se șterge din lista colegiulu alu 2-lea, după cererea d-sele fiindu trecut în colegiulu 1-ii, unde votează.

D. Primarū arată că d. Nicolae I. Petrovici, după reclamațiunea prin care a cerut a fi înscriș în colegiulu alu 2-lea, a probat prin chitanțele perceptorelu financiaru că dou proprietăți ce are, una în suburbea Curtea-vechiă și alta cumpărată de curāndu de la protopopulu Stefan, în suburbea Vergului, sunt supuse la contribuțiune fonciară de lei vechi 161, parale 3 pe an.

(Va urma).

HORA NOUA MIRELE ROMANIEI. DE AL. FLECHTENMACHER.

A Ți-eră acūm de suptu tipar și se află de vëndare la magazinulu de musică alu d-lui Gebauer și la librăria Ionidū.

Este cunoscută frumoșă poezie națională *Mirele Romāniei*, cum și numele d-lui Flechtenmacher, legatū datate compōneri de unu caracteru adevăratu Romānescu și d'ua dulcēță de melodiă neimitabile!

Noua Horă se vinde pe minimulu preciu de 1 leu nouu.

TEATRU ROMANU MILLO + PASCALLY Juol la 29 Februarie 1868 Se va juca pleso:

VORNICUL BUCIOL

Dramă națională în 5 acte și 9 tablouri.
Începutulu la 8 ore.

SE CERE

cu chiriă de la Sf. Gheorghe 1868 înainte, uă casă avēndu șese odăi MARI pentru stepāni, odăi pentru slugi și atenanțe, tote în bună stare și cu a pozițiune centrale. — Proprietarul unei asemenea casă este rugat a se adresa la domnu C. A. ROSETTI.

DE ANGAGIAT UA MASINA pentru batutu PORUMBU. Doritorii se voru adresa la d-nu Nae Pervulescu Arendasulu Moşiei Bărbătescu, districtulu Prahova. No. 51. 6-2q.

DE INCHIRIAT. Doue Bolţi din strada Germană de sub casa cu No. 10 de la Sf. Gheorghe viitoru. Doritorii se voru adresa la proprietariu loru ce locuiesce chiar d'asupra Bolţilor. No. 81. 6-2q.

DE VINÐARE 700 Oi cu Berbecii loru, pe Moşia Sepunarii din districtulu Ialomiţa asemenea mai sunt şi Vacii şi Bielţele bune pentru casa de cea mai bună rasă. No. 115. 3-3q.

DE VINÐARE. Loculu viranulu din suburbia Bărbătescu strada viitoru şi parte celea Craiovei, proprietatea d' lui Iosn Stamu rescumpărată de imbatie se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela, la proprietariu strada Brezoianu No. 33, colorea verde. No. 111. 2-3q.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Casele cu Cîrciuma din suburbia Silvestru strada Silvestru strada Silvestru şi Didarulu proprietate a d-lui Ion Stamu, se inchiriaza de la Sfintu Gheorghe viitoru, şi se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela la proprietariu strada Braşoianu No. 33, col verde. No. 112. 2-3q.

ANULU meu din calea Moşilor vis-à-vis de biserică Păvan, cu şapte pînăli de deasupra şi loculu lui se inchiriaza în totu de la Sf. Gheorghe viitoru. Se voru adresa la sub-semnatulu proprietariu în Ploesci seiu aici în Capitală strada frumosa. G. G. Buşescu. No. 114. 6-3q.

DE INCHIRIT. Birtulu din Uliţa Covacii N. 7. cu Pivniţa încăpătoare de 14 buji, avindu tôte trebuinciole. Doritorii se voru adresa chiaru la acestu Birtu. No. 113. 3 3q.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Casele Maiorulu Mateescu strada Negustorii No. 19, 8 camere grajdulu şopron, 2 pivnişi şi grădină.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Doue perechi casa cu doue etajuri, suburbia Mihailu-Vodă str. Mihailu-Vodă, No. 57. Doritorii se voru adresa la D-na Zoe Vasilin, totu la numita proprietate.

DE VINÐARE. Seminta de Tunu Turcescu Luiga în Bucuresti la sub-semnatulu strada Gabroveni No. 25 şi în Piteşti la Magasinulu D-lui Andrei Suster. Natan Almosnino. No. 89. 15-2q.

DE ARENDAT Moşia Cepturaşi Plaiu şi Disirictu Buzu cu partea de munţi Siriuului faneje arături şi Livezi de Prun şi alte calitaşi. Moşia Jiveci Comuna Târlesci districtulu Prahova Livezi de Faneşa şi arături, se arendă de la Sf. Gheorghe viitoru. Doritorii se voru adresa la proprietariu strada Florescu No. 7. Grigore Florescu. No. 97. 3-6q.

DE VINÐARE. Loculu viranulu din suburbia Bărbătescu strada viitoru şi parte celea Craiovei, proprietatea d' lui Iosn Stamu rescumpărată de imbatie se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela, la proprietariu strada Brezoianu No. 33, colorea verde. No. 111. 2-3q.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Casele cu Cîrciuma din suburbia Silvestru strada Silvestru strada Silvestru şi Didarulu proprietate a d-lui Ion Stamu, se inchiriaza de la Sfintu Gheorghe viitoru, şi se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela la proprietariu strada Braşoianu No. 33, col verde. No. 112. 2-3q.

DE INCHIRIT. Birtulu din Uliţa Covacii N. 7. cu Pivniţa încăpătoare de 14 buji, avindu tôte trebuinciole. Doritorii se voru adresa chiaru la acestu Birtu. No. 113. 3 3q.

DE VINÐARE. Loculu viranulu din suburbia Bărbătescu strada viitoru şi parte celea Craiovei, proprietatea d' lui Iosn Stamu rescumpărată de imbatie se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela, la proprietariu strada Brezoianu No. 33, colorea verde. No. 111. 2-3q.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Casele cu Cîrciuma din suburbia Silvestru strada Silvestru strada Silvestru şi Didarulu proprietate a d-lui Ion Stamu, se inchiriaza de la Sfintu Gheorghe viitoru, şi se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela la proprietariu strada Braşoianu No. 33, col verde. No. 112. 2-3q.

DE INCHIRIT. Birtulu din Uliţa Covacii N. 7. cu Pivniţa încăpătoare de 14 buji, avindu tôte trebuinciole. Doritorii se voru adresa chiaru la acestu Birtu. No. 113. 3 3q.

DE VINÐARE. Loculu viranulu din suburbia Bărbătescu strada viitoru şi parte celea Craiovei, proprietatea d' lui Iosn Stamu rescumpărată de imbatie se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela, la proprietariu strada Brezoianu No. 33, colorea verde. No. 111. 2-3q.

DE INCHIRIATU şi VINÐARE. Casele cu Cîrciuma din suburbia Silvestru strada Silvestru strada Silvestru şi Didarulu proprietate a d-lui Ion Stamu, se inchiriaza de la Sfintu Gheorghe viitoru, şi se vinde obahvnicu. Doritorii se voru adresa pentru tocmela la proprietariu strada Braşoianu No. 33, col verde. No. 112. 2-3q.

DE INCHIRIT. Birtulu din Uliţa Covacii N. 7. cu Pivniţa încăpătoare de 14 buji, avindu tôte trebuinciole. Doritorii se voru adresa chiaru la acestu Birtu. No. 113. 3 3q.

BURSA VIENEI 9 Martiu. Metalice 57 10, Naţionale 58 40, Lose 65 30, Creditulu 88 70, Acţiu. băncei 707 —, London 187 50, Argintu 116 10, Argi. în măr. 113 75, Ducaşi 5 64.

MISCARILE PORTURILOR ROMANIEI. GALATI, BRAILA, GIURGIU, CORABIE SI VAPORE. Table with prices for various goods and services.

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE 9 Martiu. Table with weather observations for various locations like Văleni, Mărgineni, Cămpina, etc.

PRIMARULU COMMUNEI BUCURESCI

LUMINAREA CU GAZ FLUID A ORASULUI BUCURESCI ADJUDECATIUNEA PUBLICA VA FI SAMBATA LA 2 MARTIU 1868.

Concessionarul va construi cu a sea cheltuelă pe unu locu ce-i se va da de Oraşu usinele şi tôte accesoriile necesarie pentru producerea gasului. Elu va face totu cu a sea cheltuelă lucrările de canalizare, punerea conductelor şi tuturorū accesoriilor, pe uă lungime de 100,000 metri.

ru cele ce se voru mai stabili în acestu cinci anu cu cheltuelă Oraşulu pentru strate seiu edificie publice desemnate de Comună. Laternele cu consolele lorū şi tôte aparatele pentru aceste 4,000 becuri voru fi date de Intreprindetorū,

Advertisement for Sigmund Prager, featuring an image of a hat and text: 'Recomandă Onorabilulu Public depositulu meu celu mai mare de şese feluri de pălării...'.

Advertisement for 'DE VINZARE' (For Sale) regarding land and property near Olteniţa and Calăraşi.

Advertisement for 'LA MAGASINULU DIM, STAICOVITS' featuring 'STRIDII MARINATE' (Marinated Fish) and other products.

Advertisement for 'DE INCHIRIAT' (For Rent) regarding a house in the Sf. Gheorghe district.

Advertisement for 'CASSE DE FER' (Iron Safes) by Appel & Cie, Strada Covaci No. 1.

Advertisement for 'De Vîndare în Oraşulu Turnu-Măgurele' (For Sale in Turnu-Măgurele) regarding property.

MAGASINULU ION ANGHELESCU

Calea Mogoşoעי visavis de Puatul Domnesc, în colţiu.

Anunţia D-lor Agricultorū că au sosit sămîntă de Luţernă adevărat franţesă şi de cea mai bună calitate şi sămînte de Tutun Turcesc Iaca

LA MAGASINULU FILEANU & IONESCU

Strada Germană în colţu spre Hotelu de Europa.

Sub-semnaţii recomandăm Onorabilulu Publicu, că né-au sositu din nou STRIDII prospete, MELCI de Transilvania, Curmale barbarine pe ramura lorū şi Nougat de Genova. Filleanu et Ionescu.